

129. UTOPIÍ

271.

No - vi - na, no - vi - na, co to za no - vi - na? Ho - donské pa - nen - ky po - pa - da - uy z ču - na.

Novina, novina,
co to za novina?
Hodonské panenky
popadauy z čuna.

Dvě ženičky muadé,
tři panenky švárné
a jeden muádenec,
uvijem jím věnec.

Na kohos, Mariško,
na kohos vouaua,
dyž ti ta vodička
usta zalévaua?

Byua bych vouaua
na svoju mamičku,
ale sem nemohua
pro prudkú vodičku.

Byua bych vouaua
na svého tatíčka,
ale sa mi vliua
voda do srdečka.

Byua bych vouaua
na svého miuého,
ale sem nemohua
pro Boha živého.

Mariščina máti
na ulici stojí,
ruce zauomuje,
družičkám děkuje.

Pěkně vám děkuju,
hodonské družičky,
co ste bývavauy
s mú Mariškú dycky.

Hodonščí muádenci,
pěkně vám děkujem,
že ste mú Marišku
vynesli z vody ven.

272. Jiné čtení

Ten hodonský správce
pěknú dcerušku má,
ona nic neděuá,
v okenečku sedá.

V okenečku sedá,
pěkně sobě spívá,
její huásek padá
zrovna do Dunaja.

Nebóhá dceruška,
co to uděuaua!
Do Dunaja padua,
tam sa utopiua.

Na kohos atd. jak předešle.

273. Jiné čtení a pění

Ze Strážnice

O - ko - lo Strá - žni - ce vo - děn - ka sa to - čí, sto - jí nad ňú mi - lá, že tam do ní sko - čí.

Okolo Strážnice
voděnka sa točí,
stojí nad ňú milá,
že tam do ní skočí.

Jak do ní skočila,
ručenky pozvihla,
by jí pomáhaly,
by sa nezalila.

Její bratříčkové
celú noc nespali,
co pořád Marušku
po vodě volali.

A když ju vytáhli,
žalostně plakali,
od velkej žalosti
nésti ju nemohli.

Má sestřičko milá,
s kým's tam nocovala?
S rybama, s rakama,
s morskýma pannama.

Má sestřičko milá,
na kohos volala,
dyž ti ta vodička
usta zalévala?

Byla bych volala
na svého bratříčka,
dyž mia zalévala
dunajská vodička.

Byla bych volala
na svoju mamičku,
ale jsem nemohla
pro prudkú vodičku.

Ty skalické zvony
vesele zvonijú,
skalické děvčátka
všecky sa čudujú.

Jedni povídajú:
Pútňíkové idú,
druzí povídajú:
Pochovávat budú.

Pochovávat budú
Marušku z vodičky;
skalické děvčátka,
chystajte voničky.